

AHC : Newsletter #32 : October 2023

INTRODUKTION

AHC arbejder med at støtte og udvikle feltet for praksisbaseret forskning i dansk og international sammenhæng, og denne sommer har vi påbegyndt de tre første 'mikroinstitutter'.

Mikroinstituttet er et unikt format, der består af et researchforløb på et eller to år for en kunstner, kurator eller skribent, som udvikler sin praksis gennem et fokus på proces og samarbejde. De tre aktuelle forløb har afsæt i væsentlige og samfundsrelevante temaer som feministisk cybersikkerhed, kollektiv historiefortælling og de materielle og menneskelige implikationer af kunstig intelligens.

En kunstnerisk, kuratorisk eller skrivende praksis rummer en mangfoldighed af møder, udvekslinger og erfaringer, der ikke alle repræsenteres i værkets eller udstillingens afsluttede former. Idéen med mikroinstituttet er derfor at gøre arbejdsproces og samarbejds momenter til et egentligt omdrejningspunkt for fordybelse, som igen kan skabe ny læring og nye metoder – for praktikerne selv, og for andre. På denne måde tror vi på, at det kunstneriske eksperiment kan styrkes.

Kort fortalt består et mikroinstitut som udgangspunktet i et stipendium på en tredjedel af fuld tid i en et- eller toårig periode. Det er en fleksibel ramme, som struktureres af det givne projekts tema og indhold i forhold til elementer som sparring og vejledning, praktisk og teoretisk arbejde, samarbejder og dialoger. Projektet og dets proces manifesteres kontinuerligt gennem offentlig videndeling – blandt andet workshops, seminarer, publikationer og udstillinger – der i sig selv skal styrke og give indblik i læringsprocessen. Mikroinstitutterne finansieres primært af AHC, men gerne i samarbejde med partnerinstitutioner.

Det er billedkunstnerne Ann Sophie von Bülow, Michala Paludan og projektet *Ghost Agency* af Anni Garza Lau og Gro Sarauw, der er udpeget til de første tre mikroinstitutter.

Ann Sophie Von Bülow vil i sit mikroinstitut udvide aktiviteterne i Det Kosmiske Hierarki: et arkivbaseret projekt, som von Bülow har arbejdet med siden 2019, der ved indsamling af materialer og vidnesbyrd dokumenterer Christianias kulturhistorie gennem udstillinger og andre kunstaktiviteter.

Michala Paludans projekt er en undersøgelse af de materielle implikationer af automatisering, og hvordan den tilsyneladende endeløse fordring om at mekanisere arbejde – blandt andet gennem AI – former vores sociale verden, arbejdsliv og forestillinger om fremtiden.

Og endelig er *Ghost Agency*, som i regi af Anni Garza Lau og Gro Sarauws mikroinstitut vil løbe fra 2023 til -25, et samarbejde med en række partnere, der forsøger at bidrage til at skabe cybersikkerhed for voldsramte kvinder i Mexico. I dette nyhedsbrev skitserer Gro Sarauw projektets mange dimensioner i dets livtag med de mørkeste sider af overvågningskapitalismen. I løbet af de næste par år vil man kunne følge alle tre mikroinstitutter gennem AHCs program.

God læselyst.

INTRODUCTION

AHC supports and develops the field of practice-based research in Danish and international contexts, and this summer we launched the first three 'micro institutes'.

A micro institute is a new and unique format, and an alternative to academic programmes in practice-based research. It comprises a one- or two-year research grant for an artist, curator, or writer, enabling them to develop their practice through a focus on process and collaboration. The three current programmes are rooted in significant and socially relevant themes: feminist cybersecurity, the collective telling of history, and the material and human implications of artificial intelligence.

Any artistic, curatorial, or writing practice is constituted by a diversity of meetings, exchanges, and experiences, not all of which will be represented in the final work or exhibition. The concept of a micro institute is to focus on the working process and collaborative elements of a given practice and make them the points of departure for generating new learning and new methods – for both the practitioner and others. We believe this is a way of enhancing artistic experimentation.

In a nutshell, a micro institute will generally consist of a grant for one third of a full-time position in a one- or two-year period. It is a flexible framework, structured according to the theme and content of the project in question, involving feedback and guidance, practical and theoretical work, collaborations and discussions. There will be regular presentations of the project and its process in the forms of public knowledge sharing – workshops, seminars, publications, and exhibitions etc. – that in themselves contribute to augmenting and providing insight into the learning process. The micro institutes will be funded mainly by AHC, but preferably in collaboration with partner institutions.

For the first three micro institutes, we selected the artists Ann Sophie von Bülow and Michala Paludan, and the project *Ghost Agency* by Anni Garza Lau and Gro Sarauw. In her micro institute, Ann Sophie von Bülow will expand the activities of 'The Cosmic Hierarchy': an archive-based project that von Bülow has been working on since 2019. Based on the collection of materials and testimonies, and in the form of exhibitions and other art activities, the project documents the cultural history of Christiania.

Michala Paludan's project is an investigation of the implications of automation: how the seemingly endless demand to mechanise work – using AI, for example – shapes our social world, our working life, and our notions of the future.

Finally, *Ghost Agency* – the micro institute of Anni Garza Lau and Gro Sarauw – will run from 2023 to 2025. It is a collaboration with a number of partners who help create cybersecurity for women in Mexico who are exposed to violence. In this newsletter, Gro Sarauw outlines the numerous dimensions of the project, and how it grapples with the murky aspects of surveillance capitalism. Over the next few years, you will be able to follow all three micro institutes through AHC's programme.

Thanks for reading.

Gro Sarauw & Anni Garza Lau: *Desde la ceguera*, part of the project *Ghost Agency*, installation view, 2023, Centro de Cultura Digital, Mexico City. Photo: Coral Castillo MAR

GHOST AGENCY

af Gro Sarauw

I overvågningskapitalismens tidsalder findes der ingen ret til at være privat. Her findes ingen tydelige steder, hvor vi kan undgå, at vores liv omdannes til et data-ekstrakt, der skaber profit for virksomheder, og som af nogle regeringer bruges til at overvåge og kontrollere borgere. Det er også en verden, hvor data – hvis den havner i forkerte hænder – kan udgøre en trussel mod dig og dit community. Hvor social deltagelse i stigende grad privatiseres via digitale teknologier, og hvor internettet skaber en 'informationsasymmetri', der systematisk udelukker nogle mennesker i at deltage i samfundet på lige vilkår. Så hvor går vi hen, nu hvor vores virkelighed rejser det gennemgribende og eksistentielle spørgsmål om retten til at være i fred og agere frit for os selv?

Spørgsmålet vedkommer alle mennesker, der lever i en digital virkelighed. Men for kvinder i Mexico, der som kvinder mange andre steder i verden er udsat for kønsbaseret vold og systemisk korruption, får det en anderledes vidtrækkende relevans. De samfundsmæssige omstændigheder for kvinder, queer og transpersoner i Mexico har gjort dem digitalt og systemisk sårbare, fordi deres dagligdag er vævet ind i en patriarkalsk kultur karakteriseret af vold, organiseret kriminalitet, trafficking, en tendens til opløsning af civilsamfundet og en ubegribelig straffrihed for kvindemord. Alt dette er indlejret i selve den digitale infrastruktur, blandt andet fordi regeringen omgår regler for overvågning af borgerne. Der er tale om et teknosocialt system, som både er vanskeligt at bevæge sig sikkert uden om, farligt at yde modstand imod, og næsten umuligt at gøre sig fri af. I et sådant kvindeliv findes spørgsmålet om retten til at kunne være sig selv både som et etisk, alment menneskeligt og akut humanitært anliggende.

Den enkeltes ret til sikkerhed er udelukket, og dette udfordrer ikke bare den civile teknologi, men også de statslige monopoler på cybersikkerhed. Som respons herpå undersøger projektet *Ghost Agency*, som jeg har startet sammen med Anni Garza Lau, fordelene ved ikke-synlighed og cybersikkerhed for i kvinder i Mexico, hvor meget tyder på, at udvikling af nye cyberteknologier og organisationsdesigns kan være livsnødvendige.

I Mexico arbejder vi sammen med forskellige kvindesamfund, 'cyber security'-eksperter og – på tværs af Danmark, USA og Mexico – partnere, blandt andre Casa Snow Apple i Mexico City; en uafhængig kulturinstitution der arbejder for kvinderettigheder, og EthosLab; det feministiske researchlaboratorium på IT-Universitetet i København. I den kollektive proces udvikler vi en række analyser, blandt andet i relation til cybersikkerhed for civile, der ikke er udbredte i forskningsmiljøerne for digitale, kvinde- og samfundsvidenskabelige studier, og som der ikke findes almenviden om. I vores samarbejder med institutioner, organisationer og støttepartnere skaber vi derfor nedslag, hvor vi kan omsætte vores analyser til offentligheden – om hvad det vil sige at instrumentalisere sikkerhed for kvinder og andre, som er truet på deres kroppe og agens. På den måde bliver værker, udstillinger og videndeling til samlingspunkter for de medieringer, vi afprøver. Processerne giver os også erfaringer i at arbejde globalt, og hvad det betyder, at der fra nordisk side ydes støtte til et kunstnerisk, men i høj grad også humanitært projekt i Latinamerika.

Som researchbaseret, æstetisk, socialt og udviklingsorienteret praksis går *Ghost Agency* implicit i dialog med blandt andre den tværfaglige forskningsgruppe Forensic Architecture. I bogen *Investigative Aesthetics* beskriver Matthew Fuller og Eyal Weizman fra Forensic Architecture en undersøgende æstetik som en "hyper-æstetisk" praksis. Her er æstetik ikke kun en menneskelig kapacitet, men en indkredsning af ikke-menneskelige, dvs. både organiske og teknologiske niveauer i virkeligheden ud fra afkodninger af information i et sensorium, der anerkender mange skalaer i forskellige medierende processer. Men fordi vores tilgang, utraditionelt for kunsten, bestræber sig på at forholde sig definerende og forebyggende til et specifikt systemisk og humanitært problem, går vi længere end blot afkodning af de sociodigitale og humanitære problemer. Med den intervenerende tilgang vi har, benytter vi os af kunstnerisk forskning som en mulighed for at skabe faktisk forandring, idet flerheden af metoder – kunstproduktion, socialt arbejde, NGO- og institutionelle samarbejder – stiller konventionelle forventninger til både aktivisme og kunstproduktion fri og giver plads til nye måder at arbejde sammen på. Med mikroinstituttet hos AHC, der støtter kunstnerisk forskning i kollektive processer, har vi mulighed for at bruge research til at udvikle et projekt, der ønsker at forandre.

Vores udstilling *Desde la ceguera* ('Fra blindheden' på dansk), der åbnede på Centro de Cultura Digital i Mexico City i slutningen af oktober, handler om at skabe fornyet opmærksomhed om mexicanske kvinders systemiske udsathed. Udgangspunktet er at kunne forestille sig en anden form for agens gennem blindheden, forstået både ved det man ikke kan se og identificere, og som det sted, hvor man kan begynde at betragte ikke-synlige kroppe og systemer som rum og steder for forandring. Vi viser et nyt interaktivt installationsværk, *Cecilia*, (som etymologisk betyder den blinde), hvis hovedperson er et fiktivt genfærd af en mexicansk kvinde, skabt som en posthuman AI-karakter, betragteren kan kommunikere med. *Cecilia* skriver betragteren ind i en sci-fi-fortælling eller en AI-virkelighed, der reflekterer over den svære frigørelsesproces, som udebliver juridisk og institutionelt i Mexico, men som har fået en vidtrækkende agens i kraft den AI-teknologi, *Cecilia* er (gen)opstået i.

Vi viser også to filmværker, hvor vi har brugt AI som en teknik til at anonymisere og spøgelsesgøre identiteten af karaktererne i fundne videoklip. De spøgelsesagtige kvinde- og kvindegjorte kroppe peger på konkrete etiske problemer i nutidens billedpolitik og maskinlæring med bias overfor, i dette tilfælde, mexicanske kvinder. Værkerne bearbejder på hver deres måde, hvad den boomende tech-sektor betyder for kvinders liv i relation til deres "identificerbarhed" og den kønsbaserede vold, som straffefriheden i Mexico er med til at normalisere. Teknikken er et produkt af den frembrusende, men uregulerede AI-industri, der – som beskrevet af Hito Steyerl i teksten *Mean Images* – mange steder udnytter migrantarbejdere som såkaldte "micro labourers" og "ghost workers". Ét af filmværkerne, *Storification*, demonstrerer, hvordan udnyttelse af især kvinder er både accepteret og accelererende som konsekvens af maskinlæring og det stigende antal "maquiladoras", det vil sige monterings- og produktionsanlæg på den nordmexicanske grænse, hvor arbejdsstyrken udvides hastigt med immigranter, flygtninge og mexicanske migranter.

Ghost Agency adresserer et etisk efterslæb i tech-sektoren, som allerede nu har store humanitære konsekvenser, overalt hvor mennesker har brug for hjælp til ikke at blive set og sporet, og hvor vi mangler nye og tilgængelige teknologier. Efterslæbet skyldes blandt andet, at tech-sektoren ikke har interesseret sig nok for social og humanitær innovation, eller at det har udviklet en blindhed over for dette aspekt. Med en reference til Fred Moten og Stefano Harneys, *The Undercommons: Fugitive Planning and Black Study*, reflekterer *Ghost Agency* til en form for 'undercommons' i det digitale – det vil sige et uset, kollektivt sted, der bruger usynlighed, forstået som retten til at være privat, til at skabe en social infrastruktur med et potentiale for at menneskeliggøre systemer. På denne måde kan vi bidrage med at skabe kollektivt håb i en virkelighed, der er i gang med at overhale science-fiction.

Audiences at the opening of *Desde la ceguera*, October 2023, Centro de Cultura Digital, Mexico City. Photo: Daniela Torib

Gro Sarauw & Anni Garza Lau: *Desde la ceguera*, part of the project *Ghost Agency*, installation view, 2023, Centro de Cultura Digital, Mexico City. Photo: Coral Castillo MAR

GHOST AGENCY

by Gro Sarauw

In the age of surveillance capitalism we have no right to privacy. There is nowhere obvious we can avoid our lives being converted into data that generates profit for corporations and enables governments to monitor and control citizens. If it falls into the wrong hands, there is also a world out there where this data can represent a threat to you and your community. Where social participation is increasingly privatized via digital technologies and where the Internet creates an 'information asymmetry' that systematically excludes and prevents people from participating in society on equal terms. So where do we go when the reality we face raises profound, existential questions about our right to be left alone and act freely?

This is relevant to everyone occupying a digital reality, but for women in Mexico, who like women in many parts of the world are subject to gender-based violence and systematic corruption, it has a far-reaching impact. The societal position of women and queer and transgender people in Mexico have made them systematically and digitally vulnerable, because their daily lives are interwoven with a patriarchal culture characterized by violence, organized crime, trafficking, the breakdown of civic society, and a notorious lack of prosecution of those who kill women. All of which is embedded in digital infrastructure under a government that circumvents laws on the surveillance of its citizens. This creates a techno-social system that is difficult to avoid and still be secure, dangerous to resist, and almost impossible to escape. In the lives of these women the right to be themselves is an urgent ethical and humanitarian matter.

The individual's right to security and safety is eliminated, which challenges not only civilian technology but also state monopolies on cyber security. The *Ghost Agency* project I started with Anni Garza Lau investigates the advantages of non-visibility and cyber security for women in Mexico, where there is every indication that the development of new cyber technologies and organization designs could be vital.

In Mexico we collaborate with communities of women and cyber-security experts, as well as working across with partners across Denmark, the US and Mexico, such as Casa Snow Apple in Mexico City, an independent cultural institution working for women's rights, and ETHOS Lab, a critical, feminist research laboratory at Copenhagen's IT University. During this collective process we analyze issues like cyber security for civilians, something not widely addressed in research fields like digital and gender studies or the social sciences, and where knowledge of the general public is severely limited. Through our collaboration with institutions, organizations and supporting partners we identify ideas that translate our analyses for the public – analyses of what the instrumentalization of security for women and others whose bodies and agency are under threat means. The artworks, exhibitions and knowledge sharing in the project are focus points for the kind of interventions we are testing. The process provides experience in working globally and examines what it means for an artistic – and especially humanitarian – project in Latin America to receive Nordic funding.

With its research-based, aesthetic, social and development-focused practice *Ghost Agency* is in implicit dialogue with cross-disciplinary research groups like Forensic Architecture. In their book *Investigative Aesthetics* Matthew Fuller and Eyal Weizman of Forensic Architecture describe investigative aesthetics as a 'hyper-aesthetic' practice. Here the aesthetics are not only produced by humans, but also use the non-human, i.e., organic and technological levels of reality via decoding information in a sensorium that acknowledges the different scales of different mediating processes. But because we seek to define and prevent a specific systematic and humanitarian problem we go further than simply decoding the socio-digital and humanitarian issues. We have an interventionist approach using artistic research as a possible way to create real change. The multiple methods we use – producing art, social work, NGO and institutional collaborations – can be freed from conventional expectations of both activism and art and create a space for new ways of working together. The Micro Institute at AHC and its support for research through collective processes gives us the opportunity to use research to develop a project aimed at real change.

Our exhibition *Desde la ceguera* ('From Blindness'), which opened at Centro de Cultura Digital in Mexico City at the end of October, aims to generate renewed interest in Mexican women's systematic lack of protection. The starting point for the exhibition has been imagining a different form of agency through blindness. Blindness is understood as the inability to see and identify, but also as a site to start observing non-visible bodies and systems as spaces and sites for change. The exhibition includes a new interactive installation called *Cecilia* (a Latin name meaning blind one). The main character is the fictitious ghost of a Mexican woman in the form of a post-human AI figure the viewer can interact with. *Cecilia* writes the viewer into a science-fiction narrative or AI reality reflecting on the difficult process of emancipation not happening legally or institutionally in Mexico. Here, however, that process has been given far-reaching agency by the AI that has brought *Cecilia* (back) to life.

We are also exhibiting two video works using AI to anonymize and mask the identity of the characters in found video clips. The ghostlike women and feminized bodies underline the specific ethical issues of the biases of contemporary picture politics and machine learning, here against Mexican women. In different ways the works examine what a booming tech sector means for women's lives in terms of their 'identifiability' and the gender-based violence that freedom from prosecution in Mexico normalizes. The technology is the product of a rapidly developing but unregulated AI industry, which as Hito Steyerl writes in her text 'Mean Images' in many places uses migrant laborers as so-called 'micro laborers' and 'ghost workers'. The video work *Storification* demonstrates how exploitation, particularly of women, has become more acceptable and accelerated by machine learning and the rising number of maquiladoras – assembly and production plants on the north Mexican border where a workforce of immigrants, refugees and Mexican migrants is rapidly expanding.

Ghost Agency addresses an ethical deficit in the tech sector, which has already had major humanitarian consequences wherever people are monitored and tracked, and where there is a lack of new and accessible technologies. This deficit is due to the tech industry's lack of interest in social and humanitarian innovation – or its blindness to them. Referencing Fred Moten and Stefano Harney's *The Undercommons: Fugitive Planning and Black Study*, *Ghost*

Agency reflects a form of 'undercommons' in the digital realm – an unseen collective space that uses invisibility, understood as the right to privacy, to create a social infrastructure that has the potential to humanize systems. In doing so we hope to contribute to the creation of collective hope in a reality that is fast surpassing science fiction.

KALENDER

CALENDAR

AHC x Performa 2023 : SUPERFLEX : FREE BEER : 01.11.23 - 19.11.23

AHC x Viborg Kunsthall : Exhibition : Banaan Al-Nasser : All that Remains : 02.11.23 - 07.01.24

AHC x Performa 2023 : Free Lunch Series : Jane Jin Kaisen : 03.11.23 : 12.00-13.30

AHC x Astrid Noacks Atelier : NAARCA : Opening : Rikke Luther : Mud in the Earth System : 03.11.23 : 18.00-20.00

AHC x Performa 2023 : Free Lunch Series : Ayoung Kim : 04.11.23 : 12.00-13.30

AHC x Performa 2023 : Free Lunch Series : Thuy-Han Nguyen-Chi : 05.11.23 : 12.00-13.30

AHC x Performa 2023 : Artistic Practice Talk : Lina Hashim & Ruba Katrib : 06.11.23 : 15.00-16.00

KALENDER

CALENDAR

AHC x Performa 2023 : Artistic Practice Talk : Hannah Heilmann & Jeppe Ugelvig : 06.11.23 : 17.00-18.00

AHC x Performa 2023 : Artistic Practice Talk : Kristoffer Akselbo & Anthony Huberman : 06.11.23 : 19.00-20.00

AHC x Astrid Noacks Atelier : Talk : Rikke Luther & Karina Sand : 09.11.23 : 17.00-18.00

AHC x Performa 2023 : Performance : AHC x Søren Aagaard : Cafe Zero : 08.11.23 - 09.11.23 : 18.00-22.30

AHC : BAR x Simin Stine Ramezani : music without a fixed melody / shades of blue(s) : 23.11.23 : 19.00-21.30

AHC : Art Hub Film Club : Javier Tapia : Travelling Dust & Liquid Light : 29.11.23 : 19.00-21.00

AHC : www.arthubcopenhagen.net : info@arthubcopenhagen.dk : Halmtorvet 27, 1700 DK-Cph V

Art Hub Copenhagen